

PineBook

天才校医

21

โรงพยาบาลหมอ แห่งห้อง พลาสมา

召北 จ้าวเป่ย เซียน • Kon วาด

บทที่ 1226 ข้อบกพร่อง
เต็มไปหมด

ในเมื่อวันนี้คนพวกนี้กลับมา แล้วใครจะกล้าแน่ใจบ้างว่า
อีกฝ่ายจะลงมืออย่างโหดเหี้ยมไร้ปราณีหรือไม่ แม้ว่า
ผลประโยชน์ของสำนักตนนั้นสำคัญ แต่ตนก็ได้สูญเสียการ
ควบคุมไปแล้วจริงๆ หนทางที่ดีที่สุดในตอนนี้ยังคงเป็นการ
ถ่วงเวลาไว้ และรอจนลูกกลับมา!

“พ่อ พักนี้ผมเพิ่งเรียนสองสามกระบวน์ท่าใหม่มา อยาก
ลองใช้อยู่พอดี” หยินเงินเขย่าแขนของหยินหยวน แล้วมองไป
ยังเย่เหลียงเงิน “เหลียงเงิน หากนายพ่ายแพ้ให้กับฉัน วันนี้
พวกนายทั้งหมดก็จะถอยทัพกลับไปใช่ไหม”

“นายก็ต้องมีความสามารถในการทำเช่นนั้นให้ได้ก่อน”
เย่เหลียงเงินระเบิดหัวเราะ

“เจ้าหนูนี้ กระทั่งตอนนี้แล้วยังนึกว่าพลังของตนเอง
สามารถบดขยี้คนอื่นได้อีกเหรอ”

“เฮ้อ นี่ก็ว่าไม่ได้แฮะ ในฐานะที่เป็นลูกชายของเจ้าสำนัก จะมีความตระหนงติดตัวมาตั้งแต่เกิด ก็นับว่าเป็นเรื่องที่ยังพอ เข้าใจได้!”

“พวกเราจะได้ถือโอกาสดูเป็นบุญตาสักหน่อย”

ทุกคนระเบิดหัวเราะพลางพูด

“พ่อ พ่อเป็นอะไรไปคะ” นี่ก็ไม่ถึงว่าให้ถึงจะเห็นบิดา เหม่อลอยอยู่ จึงได้แต่เข้าไปขวางเอง

แต่ในเวลานี้ กลับเป็นหยินหยวนที่ตึงให้ถึงไว้ “วันหนึ่ง น้องชายของลูกก็ต้องแบกความรับผิดชอบ งั้นก็เริ่มตั้งแต่วันนี้ เลยเถอะ”

ที่แท้เมื่อครู่ตอนที่โดนหยินเฉินเขย่ามือ หยินหยวน คับพบความเปลี่ยนแปลงทางพลังของลูกชาย จึงวางใจแล้ว เดิมทีเขารู้สึกว่ามันแปลกๆ แต่เมื่อนึกดูอีกที จีนลู่เคยไปหา หยินเฉิน เกรงว่าคงเป็นเพราะคำชี้แนะของจีนลู่ จึงทำให้ หยินเฉินมีพลังที่รุดหน้าไปขนาดนี้

“ร้ายรำไรวาย”

เย่เหลียงเงินโบกมือ พวกคนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงพากัน
กระจุยกระจาย ในเมื่อเขาไม่คิดจะปิดบังพลังแล้ว เช่นนั้นก็
ถือโอกาสในวันนี้ข่มคนพวกนี้สักหน่อยเลยแล้วกัน

“ในเมื่อเป็นการร้ายรำไรวายู นั่นก็อยู่ในลมเลยดีกว่า”
หยินหยวนเขย่งปลายเท้า หมุนตัวและลอยขึ้นไป

“หัตถ์อัครี”

ในมือของเย่เหลียงเงินปรากฏเป็นเปลวเพลิงอันโชติช่วง
เพลิงนี้แรงมาก ดูจากด้านนอกคล้ายเป็นปีศาจอย่างมาก
จึงเพิ่มความน่ากลัวขึ้นหลายส่วน

“ฮ่า ๆ คราวนี้เกรงว่าหยินเงินคงต้องโดนตีจนร้องหา
พ่อแม่แล้วละ” ทุกคนพากันป็นขึ้นมา

นกฟีนิกซ์ก็บินมาถึงบริเวณใกล้ คิดในใจว่าหากคนผู้นี้
อยากทำร้ายน้องเขยของนายท่าน ฉันก็จะเข้าไปขัดขวางอย่าง
แน่นอน เวลานั้น นายท่านเคยให้คำชี้แนะหยินเงิน หยินเงิน
น่าจะยังมีวิธี แต่หากไม่ไหวจริงๆ ฉันค่อยลงมือช่วยเขา

จู่ๆ หยินเงินก็ม้วนขดร่างกาย

“น้ำมันเกิดอะไรขึ้น” ให้ถึงเป็นกัวลกว่าเดิมและเตรียม
เหินขึ้นไป ครึ่งนี้เธอเรียกใช้พลังวิญญาณขั้นสูงสุด แต่ยังคง
ไม่อาจทำสำเร็จ จึงเริ่มร้อนใจ “พ่อคะ นี่เป็นชีวิตของน้องชาย
เชียวนะคะ”

“อ่าๆ ต่อให้เป็นชีวิตของน้องชายเธอ แต่ถ้าไม่เชื่อฟัง
งั้นก็ไปตายซะเถอะ” เปลวเพลิงในมือของเย่เหลียงเงินดู
ร้อนแรงขึ้นไปอีก ทว่าในชั่ววินาทีนี้เอง จู่ๆ เขาก็ตาลาย

“ทะลวง!”

หยินเงินคล้ายว่าพื้กออกจากไข่ไปอย่างกะทันหัน

ก่อนหน้านี้เขาคล้ายว่ายุติการป้องกันแล้ว ร่างกายล้วน
มีแต่ข้อบกพร่องเต็มไปหมด นี่กลับเป็นการทำให้เย่เหลียงเงิน
ตายใจเช่นกัน ทำให้เย่เหลียงเงินรู้สึกว่หยินเงินยังคงไม่ได้มี
อะไรเก่งกาจเหมือนเดิม

การโจมตีในตอนนีของหยินเงิน กลับคล้ายว่าเกิดขึ้น
จากสิ่งที่ไม่เคยมี

“อ้าก” เย่เหลียงเงินโดนโจมตีอย่างหนักที่ท้องน้อย จึงร่วงลงไปด้านล่าง

เขาร่วงลงสู่พื้น พลังวิญญาณก็โดนโจมตีจนไหลเวียนมั่วซั่วไปหมด เปลวเพลิงนี้ไม่อาจยอมให้ควบคุมอีกต่อไป จึงแผดเผามือของเขาจนส่งกลิ่นไหม้เกรียมออกมา

เย่เหลียงเงินล้วงกริชออกมา ตัดแขนขาข้างที่ยังเผาไหม้อยู่ทิ้ง ตัวเขาเองยอมเจ็บปวดอย่างมาก แต่เพื่อไม่ให้โดนเผาไปทั้งร่าง เขาทำได้เพียงเท่านี้

ทุกคนเห็นเย่เหลียงเงินใจแข็งขนาดนี้ จึงไม่มีใครกล้าหัวเราะเยาะเย้ย

หยินเงินกลับลงมาจากพื้น เขาเกิดความเห็นใจต่อเย่เหลียงเงินขึ้นไม่น้อย จึงพูดว่า “พวกนายกลับไปเถอะ”

ผู้อาวุโสใหญ่รีบกดสกดจุดลมปราณให้เย่เหลียงเงินแล้วทanyaให้เย่เหลียงเงิน ตอนนี้เขาไม่สนเรื่องอื่นแล้ว นอกจากรับพาเย่เหลียงเงินกลับไปเข้ารับการรักษาโดยด่วน

“หยินเงิน ยังคงเป็นนายที่เก่งกาจ” ทุกคนพูดชื่นชม แต่เมื่อเห็นใบหน้าเย็นชาของหยินเงิน ก็ไม่มีใครกล้าเสียแข่ง-เสียขากอีก จึงพากันโกยแนบตันที่ ก่อนหน้านี้ทุกคนต่างเชื่อมั่นอย่างมากว่าในตอนนี้จะสามารถโค่นเจ้าสำนักลงจากตำแหน่งได้ ใครจะคาดคิดว่าลูกชายของเจ้าสำนักหยินจะเก่งกาจขนาดนี้

เรื่องครั้งนี้ก็ทำให้ในใจทุกคนเกิดอีกความคิดหนึ่งขึ้น นั่นคือเจ้าสำนักไม่ได้อ่อนแออย่างທີ່คิด ใครจะไปรู้ว่าเขายังมีฝีมือที่ซ่อนเร้นไว้หรือไม่

พวกคนที่เดิมที่สนับสนุนผู้อาวุโสใหญ่อย่างสุดใจก็พากันเปลี่ยนความคิด

“เข้าไปเถอะครับ” หยินเงินดึงบิดาและหันหน้ามา เห็นว่ามือข้างนั้นยังคงเผาไหม้อยู่ จึงเกิดความหวั่นไหวในใจ เขาโบกมือดินบนพื้นก็ฝ้งกลบมือนั้นในทันที เขากลับฟီးสาวเห็นสิ่งนี้แล้วจะอุจาดตา

หลังจากปิดประตู ให้ถึงรืบทามทันที “หยินเงิน ทำไม นายถึงได้เก่งกาจขนาดนี้”

“ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นเพราะพี่เขย ถ้าไม่ใช่เพราะการเตือนสติของเขา ผมไหนเลยจะก้าวหน้าเร็วอย่างนี้” หยินเงินมองรอบทิศอย่างระแวดระวัง ก่อนที่จะกดเสียงต่ำและพูด “เดี๋ยวอย่างนอนหลับลึกจนเกินไป ผมคิดว่ายังต้องมีคนมาอีกแน่ และคงเก่งกาจยิ่งกว่าเย่เหลียงเงินมากด้วยแน่!”

ให้ถึงต้นตอขึ้นมากอย่างกะทันหันอีกครั้ง

หยินหยวนกลับมองลูกชายอย่างพอใจ “แกโตขึ้นกว่าแต่ก่อนเยอะเลย พ่อวางใจได้แล้วละ”

ผู้อาวุโสใหญ่พาเย่เหลียงเงินมาถึงยังภายในถ้ำ ชายผู้สวมหน้ากากหุ้มมกรที่หันหลังให้พวกเขาอยู่เอ่ยถาม “จัดการเสร็จเร็วขนาดนี้เชียว”

คนผู้นี้ก็คือคนเบื้องหลัง เขามั่นใจว่าลูกศิษย์ที่ตนสอนเองกับมือต้องมีพลังที่ไม่ธรรมดาแน่ แสดงพลังที่แท้จริงครั้งแรกเช่นนี้ คนอื่นยังไม่มีหนทางรับมือแน่นอน!

“อาจารย์ ขอโทษครับ ผม...” เย่เหลียงเงินกอดพันคุกเข่า

ลง

“คุณจี คือเรื่องนี้ เฮ้อ...” ผู้อาวุโสใหญ่รู้สึกกลัวยิ่งนัก ตนก็อยู่ใกล้ๆ ด้วย แต่นึกไม่ถึงว่ายังปล่อยให้เกิดเรื่องกับลูกศิษย์ของคุณจี ไม่รู้ว่าคุณจีจะลงโทษเขาเช่นไร

“นายว่าไงนะ นึกไม่ถึงว่านาย...” คุณจีหันหน้ามามองภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วพูดอย่างเหลือเชื่อ “ต่อให้เป็นหยินหยวนที่ลงมือกับนาย ก็ยังไม่แน่ว่าทำถึงขนาดนี้ได้หรือไม่ มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่...”

“หยินเจิน ลูกชายของหยินหยวน ไม่รู้เป็นอะไร นึกไม่ถึงว่ามีพลังรุดหน้าไปมาก กระบวนท่าก็แปลกประหลาด ผมเผโล่ครูเดียวก็โดนเขาทะลวงกระบวนท่าได้แล้ว เพื่อเอาชีวิตรอดจึงได้แต่ทำเช่นนี้...” เย่เหลียงเจินเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่นย่อมเหิมเกริมอย่างมาก แต่เมื่ออยู่ต่อหน้าคุณจี แม้แต่โกหกก็ยังไม่กล้า

“ดูเหมือนว่าฉันคงใจเย็นเกินไป ฉันน่าจะออกหน้าเองแต่แรกแล้ว” หลังจากผ่านไปครึ่งชั่วยาม คุณจีปิดหน้าและมาถึงยังบ้านไม้ของหยินหยวน

เงียบ จู่ๆ ในตอนนี้ก็เกิดความเงียบสงัดจนน่ากลัว

คุณจีเพิ่งประตูปุกเข้ามาอย่างรวดเร็ว

นึกไม่ถึงว่ามีถุงปัสสาวะแขวนอยู่บนประตู หลังจากประตูโดนพัง น้ำปัสสาวะก็สาดลงบนตัวของเขา คุณจีได้กลิ่นสาบปัสสาวะ จึงพูดอย่างเกลียดชัง “ยังไม่ออกมาอีก ต้องให้ฉันถล่มที่นี่เสียก่อนหรือไง”

ครอบครัวหยินหยวนพากันเดินออกมาจากห้อง

“ฮ่าๆ น่าสนใจ ลูกหมาตกลน้ำ” ให้ถึงอดไม่ได้จึงหัวเราะ

คุณจีส่งเสียงเยาะหยัน “อย่างไรเสียพวกเธอทุกคนก็ต้องตาย ฉันยอมให้พวกเธอว่าสักสองสามคำจะเป็นไรไป ฉันคนนี้ ยุติธรรมและเปิดเผยกว่าพวกนาย และใจกว้างกว่าพวกนายมาก”

“นายก็คือผู้บงการอยู่เบื้องหลังผู้อาวุโสใหญ่สินะ” หยินหยวนมองสำรวจคุณจี “ฉันละสงสัยนัก ว่าทำไมนายถึงพุ่งเข้ามาที่เรา”

“ฮ่าๆ นายอยากรู้ไหม รอให้ฉันจัดการโยนนายลงหลุมซีก่อน และให้นายกินมันสักสองสามคำ แล้วฉันค่อยบอกนาย”

คุณจีเพิ่งโดนการเหยียดหยามเช่นนั้นมา ย่อมต้องเอาคืน
แน่นอนถึงสาแก่ใจ

ดอชญา

บทที่ 1227 มีความเจ้าเล่ห์

เสียงลมพัดแรง

เสียงลมอันแปลกประหลาดดังขึ้นจากทางด้านบน คล้ายว่าจะพัดโบกบ้านไม้นี้จนแตกกระจุยอย่างไรอย่างนั้น

คุณจีมองอย่างระแວดระวัง ด้วยกลัวว่าครอบครัวนี้จะใช้ลูกไม้แปลกๆ

ฟิวๆๆ

ลูกไฟหลายลูกทะลวงบ้านไม้พุ่งทะยานออกมาทางคุณจี

พลังของคุณจีแกร่งกล้ามาก แม้คนหนึ่งสู้กับพวกหยินหยวนสามสี่คนก็ยังคงสบายมือยิ่งนัก แต่นึกไม่ถึงว่าเพลิงนี้คล้ายว่าไม่ใช่ของธรรมดา แม้แต่ตัวเขาเองก็รู้สึกว่ามันร้อนจึงทำได้เพียงหลีกหนี

ทันใดนั้นคล้ายว่ามีวัตถุหนักบางอย่างถล่มลงมาทำลายบ้านไม้จากทางด้านบน แทบจะในพริบตาเดียว พวกหยินหยวน

ทั้งสามคนก็ได้มาอยู่บนหลังของนกฟีนิกซ์แล้ว ส่วนบ้านไม้นี้ก็ถูกเผาไปเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

“นกฟีนิกซ์ แกยังคงฉลาดมากจริงๆ” หยินหยวนยิ้ม พลังลูปหัวของนกฟีนิกซ์

“จะหนีไปไหน!” คุณจี้หลุดออกจากสิ่งที่กดทับอยู่บนร่าง แล้วไล่ตามมา!

เห็นว่าใกล้ตามทันแล้วแท้ๆ แต่ไหนเลยจะรู้ว่าจู่ๆ นกฟีนิกซ์ก็หันหน้ามาพ่นไฟหนึ่งที

มันได้เริ่มก่อไฟนี้ไว้พักหนึ่งแล้ว เมื่อจู่ๆ ก็พ่นออกมาอย่างกะทันหัน จึงมีแสนยานุภาพยิ่งกว่า

ทันใดนั้น คิ้วของคุณจี้ก็โดนแผดเผาไปจนเกลี้ยง หากไม่ใช่เพราะเขามีปฏิกริยาวิ่งไวในสถานการณ์ที่เป็นอันตราย เกรงว่าคงต้องสูญเสียดวงตาไปแล้ว ไหนเลยยังจะสามารถไล่ตามคนอื่นอีก

คุณจี้ทั้งโมโหและน่าขำ

ใครจะคาดคิดว่าครอบครัวของหยินหยวนจะมีการวางแผนเช่นนี้ไว้ด้วย!

ไม่นาน มีคนมารายล้อมรอบบ้านไม้เต็มไปหมด

ทุกคนแปลกใจยิ่งนัก ก่อนหน้านี้หยินเงินเป็นฝ่ายเอาชนะได้ อย่างไรก็ตามก็น่าจะมีพลัง แต่ไหนจู่ๆ บ้านไม่ถึงโดนเผาแบบนี้

ถึงขั้นมีคนสงสัยว่าเป็นเพราะผู้อาวุโสใหญ่ใช้วิธีสกปรกบางอย่างมาจัดการเจ้าสำนัก

“ทุกท่าน พวกท่านก็เห็นแล้วว่า เจ้าสำนักหาวิธียกระดับพลังได้ด้วยตัวเอง และลูกชายเขาก็เก่งกาจขึ้นมากในเวลาอันสั้นด้วย” ผู้อาวุโสใหญ่ถอนหายใจเสียงยาว “ดังนั้นพวกเขาจึงใจไปจากที่นี่ เพราะไม่อยากสนใจทุกคนแล้ว”

“เป็นเช่นนี้จริงหรือ” ทุกคนหันหน้ามองกัน แต่ก็ไม่ค่อยเชื่อเรื่องนี้สัก!

“มันจะไม่จริงได้อย่างไร พลังของพวกเขาแกร่งกล้าขนาดนี้ หรือพวกนายรู้สึกว่ามันยังทำอะไรได้อีก” ผู้อาวุโสใหญ่

มีจิตใจชั่วร้าย จึงจงใจทำให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณหยินหยวน
ทั้งครอบครัวนั้นเลวร้ายมาก!

“ผู้อาวุโสใหญ่ ต่อให้เป็นเช่นนี้ ก็จะทำให้ท่านเป็นคน
ตัดสินใจทุกอย่างฝ่ายเดียวไม่ได้ ต่อไปพวกเราควรทำเช่นไร
ยังคงต้องให้คนอื่นอีกผู้หนึ่งมาช่วยตัดสินใจด้วย” ทุกคนพากันพูด

“ได้ ฉันจะไปหาผู้อาวุโสสองเดี๋ยวนี พวกนายกลับไปรอ
เถอะ” ผู้อาวุโสใหญ่ขยับร่าง เดินไปยังถ้าที่ผู้อาวุโสสองอาศัยอยู่

ไม่นาน ผู้คุ้มกันคนนั้นก็เดินนำทางเขากับคุณจีที่
ไล่ตามมาที่หลังเข้าไปพร้อมกัน

หลังจากผู้คุ้มกันพาคนมาจนถึงที่แล้ว ก็รีบแผ่นทันที

“ผู้อาวุโสใหญ่ คุณจี พวกนายมาหาฉันมีเรื่องอะไรหรือ”
หลายวันนี้ผู้อาวุโสสองไม่ได้โกนหนวดเลย ซึ่งก็เพื่อไม่ทำให้
อีกฝ่ายแคลงใจนั่นเอง

“นายออกไปกับฉัน เมื่อครู่เจ้าสำนักได้เผาบ้านไม้ของ
ตนเองไปแล้ว จากนั้นก็หนีไปแล้วด้วย พวกเราสองคนสามารถ

ตัดสินใจในทุกเรื่องได้แล้วละ” ผู้อาวุโสใหญ่พูดอย่างอดใจรอไม่ได้

“ไม่ได้” ผู้อาวุโสสองส่ายหน้าไปมา

คุณจี๋ยิ้มเยาะพลางพูด “ทำไม ลูกชายนายไม่อยู่ นายก็เลยไม่เชื่อฟังแล้วงั้นสิ เชื่อไหมว่าฉันสามารถฆ่าลูกชายนายได้ทุกเมื่อ”

“คุณจี๋ ฉันหวังดีต่อนายนะ” ผู้อาวุโสสองเริ่มร้อนใจ จึงรีบอธิบาย เขาพูดล้าว่าหวังดีต่อคุณจี๋ แต่ในความเป็นจริงเขาได้ยืนอยู่ฝั่งเดียวกับฉินลู่และหยินหยวนตั้งนานแล้ว ก่อนหน้านี้ก็เป็นเขาที่ลอบบอกเรื่องของคุนจี๋แก่หยินหยวน เขาก็รู้ว่าคุนจี๋ไม่อาจไล่ตามนกฟีนิกซ์ได้ และรู้สึกว่าคุณจี๋สู้ฉินลู่ไม่ได้ หากไม่ใช่เพราะลูกชายกับฉินลู่ยังไม่กลับมา เขาก็คงไม่ต้องมาทำให้สองคนนี้ตายใจหรอก!

“หวังดีต่อฉันยังงี้” คุนจี๋เริ่มโมโห สะบัดแขนเสื้อเกิดเป็นลมแรงในทันที จนเกือบพัดตัวผู้อาวุโสสองให้ลอยขึ้นแล้ว

“ในเมื่อท่านควบคุมสถานการณ์ได้แล้ว ไยท่านยังต้อง
รีบร้อนให้พวกเราประกาศการตัดสินใจอีกเล่า” ผู้อาวุโสสองพูด
อย่างหวังดีจนปากเปียกปากแฉะ

“อ้อ นายลองว่ามาหน่อยซิ ว่าทำไมถึงทำไม่ได้”
ผู้อาวุโสใหญ่มีสีหน้าสงสัย “หรือว่าแม้แต่ลูกชายของตัวเอง
นายก็ไม่อยากได้แล้ว ตอนนี้นายจะกลับไปสนับสนุนหยินหยวน
อีกครั้งนั้นสิ”

ผู้อาวุโสสองลุกขึ้นมา และพูดด้วยสีหน้าราบเรียบ “หาก
ฉันจะทำเช่นนั้น ก็แค่แสดงท่าทีอย่างเปิดเผยว่าจะสนับสนุน
หยินหยวนก็พอแล้ว ไยยังต้องทำเช่นนี้อีกเล่า”

“งั้นนายพูดมาทีซิ ว่าเรื่องราวมันเป็นยังไง!” คุณจี้ลุกขึ้น
เขานั่งไม่ติดแล้วจริงๆ

“หากตอนนี้ท่านให้ฉันกับผู้อาวุโสใหญ่ออกไปประกาศ
ส่วนหยินหยวนก็หนีไปแล้ว เช่นนั้นสำนักนี้ก็ไม่ได้เป็นของ
หยินหยวนอีกต่อไป” ผู้อาวุโสสองก็ลุกขึ้นเช่นกัน “อันที่จริงฉันรู้
มาตลอดว่าช่วงนี้หยินหยวนดูโทรมมากเพราะเรื่องนี้ เขาแทบ
จะอยากยอมแพ้แล้ว หากสำนักนี้ไม่ใช่ของเขาอีกต่อไป แล้วเขา

คิดจะซ่อนตัวไว้ละก็ เกรงว่าท่านเองก็คงไม่แน่ว่าจะหาตัวเขาพบหรือไม่ ฉันพูดถูกไหม”

“ไม่เลวเลย” คุณจีพยักหน้า รู้สึกว่าฟังดูแล้วพอมีเหตุผล ลูกศิษย์อันเป็นที่รักของเขาต้องเสียมือไปข้างหนึ่ง ตนเองโดน ปัสสาวะราดใส่ แถมยังเกือบโดนนกฟีนิกซ์เผาตา ทุกๆ เรื่อง ล้วนแต่เป็นการเหยียดหยามและสร้างความอับอายได้เป็นอย่างมาก ตอนนี้สำหรับเขาแล้ว แม้ว่าการยึดครองสำนักนี้จะสำคัญ แต่หากทำให้ครอบครัวหายนหายสาบสูญไปตลอดกาล ความแค้นนี้ก็คงตามติดตนเป็นเงาไปทั้งชีวิต และคงทำให้ ตนเองรู้สึกไม่พอใจได้ตลอดเวลาแน่นอน!

“ถ้าไม่ฉวยโอกาสนี้ แล้วนายคิดว่าควรทำเช่นไร”
ผู้อาวุโสใหญ่ขมวดคิ้วและพูด

“เรื่องนี้ง่ายนัก พวกเราขอให้ผู้อาวุโสสี่กลับมา หยินหยวนยังมีอีกหนึ่งความหวัง ก็คือผู้อาวุโสสี่กลับมา แล้ว สามารถเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ได้ เมื่อถึงตอนนั้นก็จะมีปรากฏ ตัวอีกครั้งแน่ ด้วยพลังความสามารถของคุณจี ไม่มีทางปล่อย ให้พวกเขาหนีรอดไปอีกแน่นอน” ผู้อาวุโสสองพูดด้วยความ ใจเย็น

“ผู้อาวุโสสีกลับมา แล้วหากเขาเป็นใจอยู่ข้างหยินหยวน
ล่ะ” ผู้อาวุโสใหญ่ถามกลับ

“อันนี้ไม่เป็นไร” ผู้อาวุโสสองยิ้มอย่างชั่วร้าย “อันที่จริง
ผู้อาวุโสสีได้ทำข้อตกลงกับฉันไว้แต่แรกแล้ว ฉันมั่นใจ!”

“ผู้อาวุโสสีจะเชื่อฟังนายหรือ” ผู้อาวุโสใหญ่ไม่ค่อยเชื่อ!

“มีคุณจ้อยอยู่ด้วย ฉันจะไปกล้ำโกหกหรือ และการทำแบบ
นั้นมันมีประโยชน์อะไรกับฉันด้วย” ผู้อาวุโสสองแบมืออ้าแขน
และพูด

“ที่แท่นายก็ไม่ได้เป็นอย่างที่ฉันคิด นายเองก็เป็นคนมี
เล่ห์เหลี่ยมเหมือนกัน” ผู้อาวุโสใหญ่สีหน้าดูไม่ดีนัก ก่อนหน้านี้
นึกว่าตนควบคุมทุกอย่างไว้ในมือ แต่ไหนเลยจะรู้ว่าตอนนี้กลับ
ค้นพบว่าผู้อาวุโสสองวางแผนเก่งมาก แถมเวลาที่คุณจิ้มอง
ผู้อาวุโสสองก็แฝงด้วยความชื่นชมหลายส่วน แบบนี้ไม่ใช่เรื่องดี
เลย

“ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ฉันก็วางใจแล้ว ผู้อาวุโสสอง หากเรื่อง
ครั้งนี้เป็นตามที่นายคิด ฉันก็จะให้ผลประโยชน์นายอย่างไม่

น้อยหน้าใครแน่นอน” คุณจีตบหัวไหล่ของผู้อาวุโสสองอย่าง
พึงพอใจ “ถ้านายเป็นคนจัดการ ฉันก็วางใจ”

“คุณจี ขอบคุณมาก ฉันเองก็ตั้งใจที่ได้ทำงานให้ท่าน”
ผู้อาวุโสสองยิ้ม

“อ่าๆ งั้นฉันกลับไปก่อนละ ฉันจะรอ...” คุณจีพูดมาถึง
ตรงนี้ แล้วเหลือบมองผู้อาวุโสใหญ่หนึ่งที่ “ฉันจะรอพวกนาย
สองคนจัดการเรื่องทั้งหมดให้เรียบร้อย!”

คุณจีกับผู้อาวุโสใหญ่ออกไป แล้วเห็นขึ้นกลางอากาศ

ผู้อาวุโสใหญ่อดไม่ได้จึงพูด “คุณจี ฉันว่าเจ้าสองไม่ใช่
คนในสี่ชื่อหรอก”

นี่เป็นครั้งแรกที่ผู้อาวุโสใหญ่รู้สึกถึงการโดนข่มขู่
นับตั้งแต่ที่ได้ติดตามคุณจีมา

“มีเล่ห์กลไม่ดีหรือ ฉันไม่อยากได้คนโง่มาช่วยงานหรอก
นะ” คุณจีไม่เก็บมาใส่ใจ

“คุณจี ท่านว่าเมื่อครูเจ้าสองก็ไม่ได้ขอให้ท่านปล่อย
ลูกชายของเขาอีกเลย ท่านไม่รู้สึกว่ามันแปลกหรือ”

ผู้อาวุโสใหญ่ยังไม่อาจยอมแพ้ เหมือนว่าจู่ๆ ในใจของคุณจี้ก็ให้ความสำคัญต่อผู้อาวุโสสองมากกว่าเขาขึ้นมาในเวลาอันรวดเร็ว

“ไม่เห็นมีอะไรเลย เขาคิดมาดีแล้ว และคงตัดสินใจว่าจะยอมเป็นคนของฉันแล้วนั่นแหละ” คุณจี้หัวเราะ “ในเมื่อยินดีติดตามฉันอย่างเต็มที่ ย่อมรู้ว่าฉันไม่ทำร้ายลูกชายของเขาแน่นอน เมื่อถึงเวลาที่สมควร ไม่ต้องให้เขาพูดมาก ฉันก็จะยอมเป็นฝ่ายปล่อยคนเอง”

บทที่ 1228 ศักดิ์ศรีของฉินลู่

ภายในถ้ำ เมื่อเวลาผ่านไปพักหนึ่งแล้ว ครอบครัวหยินหยวน ทั้งสามคนก็ได้เปิด扉ไปหน้าแล้ว

กว่าจะมาถึงตรงนี้ได้ จำเป็นต้องผ่านค่ายกลและ หลุมพราง คนที่มีพลังแข็งแกร่งสามารถบุกฝ่าเข้ามาได้ แต่ก็จะทำให้เกิดเสียงที่ดังมาก และมันจะทำให้พวกเขารู้ตัวแน่นอน

หยินเงินแลบลิ้นปลิ้นตาใส่ผู้อาวุโสสอง “ผู้อาวุโสสอง หากรู้แต่แรก ตอนนั้นท่านก็ไม่น่าสนับสนุนผู้อาวุโสใหญ่กับคนผู้นั้นเลย”

หยินหยวนขมวดคิ้วและพูด “หน้อย เจ้าหนู เอาแต่ชี้ิ้ว พูดอยู่เรื่อย”

“เฮ้อ อันที่จริงฉันเองก็นึกเสียใจภายหลังอยู่เหมือนกัน” ผู้อาวุโสสองรีบโบกมือในขณะที่พูด “พวกนายยอมให้อิทธิพลฉัน และยอมเชื่อฉัน ยินดีมาอยู่ที่นี่ด้วย แค่นี้ก็เพียงพอแล้ว”

หยินเงินระเบิดหัวเราะและพูด “ผู้อาวุโสสอง หากเป็นก่อนหน้านี้ ผมก็ไม่ค่อยชอบท่านเท่าไรเลย แต่ว่าครั้งนี้ท่านมีความกล้าและมีความรับผิดชอบ จนผมไม่ยอมรับไม่ได้เลย”

“คนผู้นั้นไม่มีทางคาดคิดแน่นอนว่าผู้อาวุโสสองจะทำเช่นนี้” ให้ถ่วงกลับไม่ได้มองโลกในแง่ดี “แต่พวกเราเอาแต่ช้อนตัว แล้วแบบนี้จะสำเร็จหรือคะ”

“พวกเรายังรอได้” หยินหยวนกับผู้อาวุโสสองพูดเป็นเสียงเดียวกัน

ใช่ เวลานี้ทำได้เพียงรอคนผู้หนึ่งกลับมา ขอเพียงอีกฝ่ายกลับมาแล้ว พวกเขาสองคนเชื่อว่าเรื่องทั้งหมดต้องมีทางแก้แน่นอน

จินลู่กับเงินเสี้ยวผล็อยหลับไปอย่างไม่รู้ตัว

“พวกนายเป็นอะไรกันไป เราอยู่ที่โรงเตี๊ยมนี้ก็ปลอดภัยมากไม่ใช่หรือไง ทำไมคนของแก๊งเทพมังกรยังมาเก็บค่า

คุ้มครองที่นี้อีกละ” เขารู้ จู่ๆ ด้านล่างก็มีเสียงโตะเถียงกันดังขึ้น และไม่คาดคิดว่าเป็นเสียงของคนคุ้นเคยของฉินลู่อย่างลุ่มจาง

“ก็บอกไปแล้วไงว่ามาตรวจสอบ ใครจะไปรู้ว่าพวกนายไม่มีปัญหาละ” ตามด้วยเสียงของคนในแก๊งเทพมังกร คล้ายว่าเมื่อคืนเคยได้ยินเสียงนี้มาแล้ว

จู่ๆ ฉินเสี่ยวก็ลุกขึ้น ท่าทางราวกับเป็นผู้ตีที่ลุกจากเตียง มองไปยังฉินลู่ด้วยจิตใต้สำนึก และพูดด้วยความหวาดกลัวเล็กน้อย “พี่ใหญ่ คงจะไม่ได้เกิดเรื่องขึ้นหรอกนะ เมื่อคืนผ่านการตรวจสอบมาหลายครั้งแล้ว นี่ก็ไม่ถึงว่าคนพวกนี้ยังคงไม่ยอมปล่อยพวกเราไปอีก”

ฉินเสี่ยวรู้สึกประหม่า ขอเพียงยังไม่ได้ไปจากเกาะหลิวหลี่ เขาก็จะยังคงกลัวไม่เลิก

“กลัวอะไร มีฉินอยู่ด้วย คราวนี้คนที่มาก็เป็นเพียงแค่ผู้สืบบทบาทเล็กน้อยเท่านั้น” ฉินลู่หัวเราะพลางเปลี่ยนชุดอย่างรวดเร็ว แล้วเดินลงไป

“พวกนายทำอะไรกันอยู่นะ” ฉินลู่มาถึงชั้นล่าง ก็เห็นว่าพวกลุงจางกำลังจะเข้ามา แต่กลับโดนคนขวางอยู่ พวกคนของแก๊งเทพมังกรยังทำท่าว่าจะตรวจสอบร่างกายของพวกเขาด้วย

“เป็นนายเองเหรอ!” ลูกน้องในแก๊งเทพมังกรคนหนึ่งจำฉินลู่ได้จึงพูด “นายบอกพวกเขาที่ซี แม้แต่นายที่รู้จักกับคนของแก๊งเทพมังกร ก็ยังโดนตรวจสอบไปรอบหนึ่งแล้วเช่นกัน!”

“พวกนายรู้ไหมว่าพวกเราเป็นใคร ต่อให้เป็นหัวหน้าแก๊งของพวกนายก็ยังคงเคยทำการค้ากับคุณท่านของเรา แต่นึกไม่ถึงว่าพวกนายจะอยากตรวจสอบพวกเราอีก” ลุงจางปรี๊ดแตกแล้ว

เขาไม่ได้โกหก ลี้วเหล่านเคยทานข้าวกับหัวหน้าแก๊งเทพมังกรเสียด้วย แนนอนว่าก็ไม่อาจใช้เรื่องนี้มาอ้างว่าทุกคนมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน แต่อย่างน้อยก็ยังคงความสงบไว้ได้โดยไม่ระรานกันและกัน ไหนเลยจะรู้ว่าพวกลูกกระจอกแบบนี้ยังมาตรวจสอบพวกเขาอีก พวกเขาออกมาคราวนี้ เกิดเรื่องที่ไม่เหมือนเดิมมากมายเหลือเกิน นึกไม่ถึงว่ามีคนไม่น้อยกล้าที่จะไม่ไว้หน้าพวกเขา ช่างน่าแปลกใจจริงๆ

“ทุกท่าน เชื่อว่าพวกนายก็น่าจะรู้ว่าฉันกับลุงหลิวเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน” ฉินลู่พูดด้วยความใจเย็น

“ฮ่าๆ บางทีพวกเราแค่รักษากฎเกณฑ์อยู่เท่านั้น” คนผู้นั้นไม่เก็บมาใส่ใจ พวกเขาไม่เชื่อว่าลุงหลิวจะเป็นเพื่อนกับคนนอกแก๊งเทพมังกร หากไม่ใช่เพราะมีเรื่องของผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ยิ่งไปกว่านั้น ต้องมีใครสั่งให้ตาเฒ่าพวกนี้มาแน่นอน

“หยุดนะ” ในเวลาี่เอง ผู้ชายอีกคนหนึ่งเดินเข้ามาแล้ว คนผู้นี้เป็นเจ้าของโรงเตี๊ยม ดูคล้ายว่าไม่ได้มีฐานะพิเศษอะไร แต่ในความเป็นจริงกลับพอมีตำแหน่งในแก๊งเทพมังกรอยู่บ้าง มิเช่นนั้นจะสามารถเปิดโรงเตี๊ยมได้อย่างไร ในตอนแรกเขาแสร้งทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น เพราะไม่อาจควบคุมสถานการณ์ได้ แต่เมื่อฉินลู่ออกมาแล้ว เช่นนั้นสถานการณ์จึงแตกต่างออกไป

เมื่อคืนลุงหลิวอยู่ในห้องของคนผู้นี้เป็นเวลานานมาก ในตอนที่แยกจากกัน คนทั้งสองยังกอดกันด้วย ลุงหลิวก็ไม่ได้มีท่าทีปฏิเสธ เช่นนั้นต้องมีความสัมพันธ์ที่ไม่ธรรมดาแน่นอน

“นายไปก่อนเถอะ” ลุงจางส่งซิกทางสายตาให้ฉินลู่ ซึ่งความหมายคือพวกเราสามารถจัดการได้ อย่างมากก็แค่ลงมือกับคนพวกนี้ เขาไม่ยากลากฉินลู่มาลำบากไปด้วย ก่อนจากกัน ลิวเหล่าได้เคยตักเตือนเขาว่าต้องดูแลฉินลู่ให้เป็นอย่างดี ถ้าดูแลได้ไม่ดี แถมยังทำให้อีกฝ่ายลำบากด้วยละก็ ในตอนกลับไป พวกเขาก็ไม่รู้ว่าจะสู้หน้ากับลิวเหล่าอย่างไร

“หวังพัน นี่มันเกิดอะไรขึ้นเนี่ย” ถั่วแก่ขมวดคิ้ว พูดกับหัวหน้าแก๊งเทพมังกร

“คนพวกนี้ทำตัวลับ ๆ ล่อ ๆ พวกเราเพียงแค่อายกวาดตรวจสอบสักหน่อยเท่านั้น แต่พวกเขากลับไม่ให้ความร่วมมือ!” หวังพันไม่รู้สึกว่าตนเองทำอะไรผิด

“พวกนายไปซะเถอะ” ถั่วแก่บัดมือเบา ๆ และพูด

หวังพันขมวดคิ้วและพูด “ถั่วแก่ คล้ายว่าเรื่องของแก๊งเทพมังกรนะ นายยังไม่มีสิทธิ์มาตัดสินหรอกมั้ง”

เขารู้เพียงว่ามีคนไม่น้อยที่ไว้หน้าถั่วแก่ แต่กลับไม่รู้ว่ามีมันเป็นเพราะอะไร

“ถ้าแก่ พวกเราเป็นแค่นักท่องเที่ยวเท่านั้น จะตรวจสอบครั้งแล้วครั้งเล่าจริง ๆ เหมอ” ฉินลู่เริ่มมีท่าทีหงุดหงิดใจ

“นายมานี้” ถ้าแก่เดินมาถึงยังมุมหนึ่ง แล้วโบกมือเรียกหวังพิน

หวังพินเดินทำหน้าที่งเข้าไปหา จากนั้นก็หน้าถอดสี เพราะเขาได้เห็นป้ายคำสั่งอันหนึ่ง

หลังจากกลับไป คล้ายว่าเข้าใจบางอย่างแล้ว จึงโค้งคำนับฉินลู่ก่อน แล้วค่อยขอโทษต่อพวกลุงจาง

พวกลุงจางก็ไม่อยากให้เรื่องบานปลาย จึงยอมจบแต่โดยดี ทุกคนรู้สึกกระอักกระอ่วนเล็กน้อย เดิมทีนี้กว่าตอนที่ฉินลู่ยังไม่ได้มาที่นี่ เรื่องราวมากมายยังจำเป็นต้องให้พวกเขาดูแล ไหนเลยจะรู้ว่าเพียงแค่นักท่องเที่ยวหน้า ก็นี้ไม่ถึงว่าสามารถแก้ไขปัญหาดังอย่างรวดเร็วทันควัน เรื่องนี้ทำให้พวกเขาตกอยู่ในสถานการณ์อีหลักอีเหลื่อมากจริง ๆ หลังจากขึ้นไป ฉินลู่เข้ามายังห้องของลุงจาง เห็นลุงจางที่ยังคงทำหน้าที่มุ่ม จึงเอ่ยถาม “ทำไมเหมอ เรื่องเมื่อครู่ยังทำให้นายรำคาญใจอยู่เหมอ”

“ไม่ใช่หรอก เป็นแค่พวกที่มีบทบาทไม่สำคัญเท่านั้น
อย่างมากก็แค่เหมือนเป็นแมลงวันตัวหนึ่ง” ลุงจางส่ายหน้าไป
มา “เพื่อคนพวกนี้ มันไม่ดูเป็นการไฉนหน้าพวกเขาเกินไปหน่อย
หรือ”

“ในเมื่อไม่ใช่เพราะพวกเขา เช่นนั้นเป็นเพราะใคร บอก
ฉันได้ไหม” ฉินลู่ถามหยิ่งเชิง

“ยอมบอกนายได้อยู่แล้ว นายเป็นเพื่อนที่ดีของลิ่วเหล่านะ” ลุงจางยอมไม่สงสัยในตัวฉินลู่ เขาจึงเล่าเรื่องที่ครั้งนี้
มาทำการค้า แต่กลับโดนคู่ต่อสู้หัวเราะเยาะเย้ย ทั้งยังไม่มีคน
ซื้อของด้วย ยาถูกกลอนที่อยากหลอมสก็ดก็ล้มเหลวเพราะยัง
ขาดยาสมุนไพรที่จำเป็น หากยังมีเรื่องเช่นนี้เกิดขึ้นอีกครั้ง ใน
งานการประมูลที่กำลังจะถึงนี้ก็จะยิ่งต้องอับอายขายหน้า

เขาแค่พูดเรื่องพวกนี้เพราะรำคาญใจเท่านั้น ไม่เคยคิดว่า
อยากให้ฉินลู่ช่วยเหลือ อย่างไรก็ตามมุมมองของเขา ฉินลู่ก็เป็น
คนเหมือนเทียนเซ่อ เป็นคนรุ่นหลังของลิ่วเหล่าน เขาจึงไม่คิดว่า
ฉินลู่จะมีพลังอะไรมากมาย

“เอาให้ฉันดูหน่อย บางทีฉันอาจมีวิธี” ฉินลู่ยิ้มพลางพูด

“ก็ได้” ลุงจางแกะถุงสัมภาระที่นำกลับมาด้วย

จินลุ่มองยาสมุนไพรเหล่านี้อย่างละเอียด แล้วหลับตาลง
ผ่านไปครู่หนึ่งก็พูดว่า “ยาลูกกลอนที่พวกนายต้องการหลอมคือ
ยามังกรไฟไซ้ไหม”

“แค่นี้นายก็มองออกด้วยหรอ” สายตาที่ลุงจางมองจินลู่
เริ่มเปลี่ยนไปแล้ว

บทที่ 1229 วาสนา

“ฉันก็หลอมยาเป็นประจำ ยามังกรไฟนี้มีความพิเศษเล็กน้อย ฉันพอรู้อยู่!” ฉินลู่ครุ่นคิดอยู่ครู่หนึ่ง ยาถูกกลอนที่ขาดหายนี้ ใช่ว่าจะหายอื่นมาแทนได้ง่ายๆ

“กลับไปคราวนี้ ฉันจะขอให้ลิ่วเหล่ลงโทษอย่างสาสม” ลู่จางเปลี่ยนหัวข้อสนทนา “ครั้งนี้มาเที่ยว รู้สึกเป็นยังไงบ้าง ต้องการให้พวกเราทำอะไรให้ไหม”

“เอาเถอะ ฉันรู้ว่าขาดอะไรไป ฉันจะไปซื้อ พวกนาย รอฉันอยู่ตรงนี้ก็พอ” ฉินลู่ถาม “นายรู้จักร้านยาแถวนี้ไหม”

“สิ่งที่ขาดอยู่คือยาหนึ่งจิ้งกั๋ว มีเพียงร้านหลิวหลี่ที่เมืองหนานเฉิงเท่านั้นที่มี เกรงว่าคงไม่ยอมขายให้ง่ายๆ แน่” ลู่จางส่ายหน้าไปมา และพูดอย่างสนใจยิ่งนัก

“ฉันมีวิธี” ฉินลู่ขบคิด รู้สึกว่ายังคงพอทำได้อยู่ จึงออกไป

“จริงด้วย นายเป็นเพื่อนที่ดีกับลุงหลี่อะไรนั่นนี่นา บางทีอาจทำสำเร็จจริงๆ ก็ได้!” ลุงจางเข้าใจในทันที

ฉินลู่บอกลุงจางว่าในห้องตนมีเพื่อนอยู่คนหนึ่ง จากนั้นก็กลับไปพูดส่งกับเงินเสี้ยวสองสามประโยค แล้วถึงค่อยออกจากโรงเตี๊ยม มาถึงยังมุมมุมหนึ่ง ฉินลู่หน้าหน้ากากอันหนึ่งออกจากพื้นที่ว่างในไข่มุกพิเศษแล้วสวมมันไว้ จากนั้นถึงค่อยเดินมาถึงยังร้านขายยาที่มีชื่อว่าหลิวหลี่!

“ผู้ดูแลร้าน ฉันขอซื้อยาหนึ่งจิ้งกั้วสองเม็ด” ฉินลู่พูดกับผู้ดูแลร้าน

“ยาหนึ่งจิ้งกั้วเธอ ฉันจะไปดูหน่อยว่ายังมีไหม!” เมื่อผู้ดูแลร้านคนนี้เข้ามายังหลังร้านแล้ว กลับสั่งให้คนไปส่งสัญญาณลับเสียอย่างนั้น

เพราะเบื่องบนได้มีคนสั่งห้ามการขายยาหนึ่งจิ้งกั้วนี้แล้ว

ไม่กี่นาทีต่อมา ผู้ดูแลร้านก็กลับออกมา แต่กลับไม่ได้นำยาหนึ่งจิ้งกั้วมาด้วย

จินลู่ขมวดคิ้วและพูด “ทำไม พวกนายทำแบบนี้เพราะคิดว่าฉันซื้อไม่ไหวเหรอ จงใจล้อฉันเล่นอยู่หรือไง”

“คุณลูกค้าเข้าใจผิดแล้ว ยาหนึ่งจิ้งกั่วนี้น้ำค่ามาก ดังนั้นที่ซ่อนของมันจึงซับซ้อนนัก หากต้องการนำมันออกมา ก็ต้องใช้เวลาลึกหย่อนก็เท่านั้น คุณรอก่อนนะ” ผู้ดูแลร้านรินน้ำชาให้จินลู่และพูด “รอสักครู่นะคะครับ คุณลูกค้า”

สิบกว่านาที่ต่อมา ชายวัยกลางคนร่างกายบึกบึนเดินมาพร้อมคนกลุ่มหนึ่ง มาเห็นจินลู่เข้าจึงพูดเสียงดู “เรามาตรวจสอบ ถอดหน้ากากออกซะ”

การที่ชายวัยกลางคนพูดแบบนี้ หากเขาคาดเดาผิดพลาด เรื่องนี้ก็จะไม่เกี่ยวข้องกับผู้ดูแลร้าน!

“ถ้าฉันไม่ถอดล่ะ” จินลู่ถามกลับ

“นั่นก็ต้องดูว่านายมีฝีมือนี้ไหม” ชายวัยกลางคนพูดกับคนด้านหลัง “วันนี้จะแสดงให้เห็นว่าคุณนายได้ดูลึกหย่อนว่า พี่ใหญ่อย่างฉันมีฝีมือเช่นไร”

เขาพูดจบก็ลงมือทันที ทำท่าตะครุบมาทางฉินสู่โดยพลัน แต่เมื่อเข้าใกล้ก็สัมผัสได้ถึงพลังวิญญาณที่ทั้งแข็งแกร่งและอ่อนโยนอย่างกะทันหัน เมื่อโดนพลังวิญญาณนำพาเช่นนั้นจึงล้มหน้าคะมำทันที

เหล่าลูกน้องเห็นภาพที่น่าขำนี้ เนื่องจากเกิดขึ้นอย่างกะทันหันจนเกินไป จึงหัวเราะอย่างอดไม่ได้

“พวกแกหัวเราะอะไร ไม่กลัวฉินจับพวกแกฉีกปากจนขาดหรือไง” ชายวัยกลางคนลุกขึ้นมา จ้องเขม็งไปที่เหล่าลูกน้อง

คนพวกนั้นยังมีใครกล้าหัวเราะอีก แต่ละคนเผยสีหน้าราวกับเพิ่งสูญเสียคนในครอบครัวไปอย่างไรอย่างนั้น

“เมื่อครู่ฉินไม่ทันระวัง” ชายวัยกลางคนไม่เชื่อไปเสียหรอก จึงกระโจนเข้ามาอีกครั้ง

คราวนี้ยังคงเป็นเหมือนเดิม และมุมปากของเขาก็ถูกกระแทกจนเลือดไหลซึม

“ถ้าแก่ มีคนมาก่อเรื่องที่นี่ นายไม่คิดจะจัดการหน่อย
หรือ” จีนลู่เหลือบมองผู้ดูแลร้านหนึ่งที่

“อันนี้...คือว่า...” ผู้ดูแลร้านงใจพูดเช่นนั้น

“ฉันเอาชนะนายไม่ได้” ชายวัยกลางคนตะกุกตะกาย
ลุกขึ้น ใช้มือเช็ดเลือดที่แกวตากลันดูน่ากลัวขึ้นในทันที “แต่
ถึงนายเก่งกาจแค่ไหน แล้วจะต่อกรกับแก๊งเทพมังกรทั้งแก๊ง
ได้หรือ”

“อ้อ คำพูดนี้ของนายหมายความว่าอะไร” จีนลู่มองชาย
วัยกลางคนและพูดด้วยท่าทางนึ่กสนุก!

“ฮ่าๆ ถ้าฉันเป็นนาย ก็จะไปคุกเขาเดี๋ยวนี้ ไม่แน่ว่า
พอฉันอารมณ์ดีแล้ว อาจยังสามารถไว้ชีวิตนายได้อยู่” ชาย
วัยกลางคนกวักมือเบาๆ ก็มีลูกน้องคนหนึ่งเข้ามาเป็นกำลังให้
เขานั้น

คนผู้นั้นโดนชายวัยกลางคนนั่งทับ แต่กลับยังไม่ลืมที่จะ
พูดเหน็บแนมจีนลู่ “นายนี้กว่านายชนะแค่กระบวนท่าเดียว
ก็เท่ากับเอาชนะได้แล้วงั้นหรือ นี่เป็นถิ่นของพวกเราแก๊ง

เทพมังกร ร้านนี้ก็เป็นร้านยาที่สำคัญ ขอเพียงเราพูดคำเดียว ไม่นานก็จะมีคนมา”

“ถ้าแก่ ที่แท้ในเวลาปกตินายก็ทำการค้าเช่นนี้เองสินะ ไม่ว่าเรื่องอะไรก็ไม่ตรวจสอบให้ชัดเจน ไม่กลัวจะล่วงเกินคนอื่น เหมอ เบื่องบนมอปร้านที่สำคัญขนาดนี้ให้นายดูแล แต่นายกลับทำเช่นนี้” ฉินลู่พูดด้วยท่าทางมีความหมายแอบแฝง

“คำพูดนี้ของนายหมายความว่าอะไร” ผู้ดูแลร้านเกิดสังหรณ์ใจไม่ดีขึ้นมา

“ดูให้ดีล่ะ” ฉินลู่หยิบป้ายคำสั่งเทพมังกรออกมาให้ผู้ดูแลร้านดูอยู่หลายวินาที

“ครับ ที่แท้เป็น...” ผู้ดูแลร้านมีหน้าที่ดูแลร้านของแก๊งเทพมังกร จึงย่อมรู้จักป้ายคำสั่งนี้ เขาพลันมองไปยังชายวัยกลางคนด้วยใบหน้าขมึงทึง “เซี่ยเหว่ยตง นี่นายเป็นอะไรไป ตาบอดไปแล้วหรือไง”

“คุณลูกคำ เข้าใจผิดแล้ว เมื่อครู่ฉันว่าตัวเองต่างหาก!” ชายวัยกลางคนเห็นว่าแม้แต่ผู้ดูแลร้านก็กลัวคนสวมหน้ากาก

ขนาดนี้แล้ว ตำแหน่งของเขายังสู้ผู้ดูแลร้านคนนี้ได้ด้วยซ้ำ
ไหนเลยยังกล้าบุ่มป๋ามอีก

“พวกเรา...” พวกคนที่ติดตามมาพร้อมกับเซียเหว่ยตง
เองก็รีบคุกเข่าลงเช่นกัน

ในร้านยายังมีลูกค้าคนอื่นอยู่ด้วย เมื่อเห็นภาพนี้เข้าก็
ตะลึง ในเวลาปกติพวกคนของแก๊งเทพมังกรไม่เกรงกลัวสิ่งใด
เลย ไฉนจู่ๆ ถึงลงไปคุกเข่าให้คนอื่น

แล้วคนที่สวมหน้ากากคนนี้เป็นผู้ใดกัน

“ไม่ต้อง เมื่อครู่พวกนายยังหัวเราะอยู่ไม่ใช่เหรอ จะ
เห็นได้ว่าพวกนายไม่ได้เป็นคนแบบเดียวกับคนผู้นี้” ฉินลู่มอง
ทุกคนด้วยสีหน้าคล้ายจะยิ้มแต่ก็ไม่เชิง

คนพวกนั้นเรียกสติกลับมาได้ จึงรีบลุกขึ้นทันที

เซียเหว่ยตงกระอักกระอ่วนอย่างมาก แต่เพื่อรักษาชีวิต
ไว้ จึงได้แต่ไขกหัวค่านับอย่างแรง

พวกลูกน้องพากันหัวเราะยกใหญ่

“เอาเถอะ หมดธุระแล้วกรีบไสหัวไปซะ จะได้ไม่ต้องทำ
แก้งเราขายหน้า” ฉินลู่บัดมือเบาๆ แล้วพูด

“ครับ ขอขอบคุณมากครับ” เชี่ยเหว่ยตงลุกขึ้นมา แต่ยังคง
สติเลือนรางอยู่บ้างเล็กน้อย เมื่อคุ้เขาโชนหัวแรงมาก ในใจก็
รู้สึกแสบเหลือเกิน หากคนผู้นี้ไม่ทำตัวประหลาดในตอนแรก เขา
ก็คงไม่เข้ามาตรวจสอบ

ไม่นาน เถ้าแก่นำห้อยาหนึ่งจิ้งกั้วมา

“เท่าไร” ฉินลู่ถามราคา

“คือว่า...คุณครับ อันนี้ไม่ต้องหรอก ขอเพียง...” เถ้าแก่นำ
ทำท่าจะพูดแต่ก็หยุด เขาอยากรู้อาชีพของฉินลู่ เมื่อเป็นบุคคล
ระดับสูงในแก๊งมาเอายาไปเองเช่นนี้ ใครก็ไม่อาจว่าอันใดได้
แล้ว!

“เถ้าแก่ เอาเหมือนเดิม” เสียงของผู้หญิงคนหนึ่งดังมา
จากหน้าประตู กลับเปี่ยมด้วยความทรมานอย่างเห็นได้ชัด

“เยียนหราน” จีนลู่มองไปยังต้นเสียง คาดไม่ถึงว่าเป็น
คนคุ้นเคยของตน เหตุใดใบหน้าของหญิงสาวผู้นี้ถึงได้ดูแย
เล็กน้อย คล้ายว่ามีปัญหาอะไรบางอย่าง

คราวก่อนท้องฟ้ามืดสลัว และตอนนั้นจีนลู่ก็กำลังคิด
เรื่องอื่นอยู่ จึงไม่ได้ตรวจสอบอาการให้เยียนหราน

เยียนหรานนึกว่าเป็นคนในร้านที่เรียกเธอ จึงไม่ได้คิด
มาก

ผู้ดูแลร้านคิดในใจ คนผู้นี้รู้จักแม้กระทั่งเยียนหราน ย่อม
ไม่มีปัญหาแน่นอน แล้วโยตนยังต้องถามถึงฐานะของอีกฝ่ายอีก

จีนลู่เดินไป ประคองเยียนหรานและถือโอกาสจับชีพจร
แล้วพูดว่า “โยเธอต้องฝึกวิชาในบึงด้วย แบบนี้ไม่ค่อยดีกับเธอ
เลยนะ”

“นายมาอยู่มากเกินไปแล้ว” เยียนหรานรู้สึกไม่สบายเอา
มาก ๆ จึงไม่มีเรี่ยวแรงที่จะผลักตัวจีนลู่ออก

จีนลู่ประคองเยียนหรานนั่งลง หยิบเข็มเงินออกมา แล้ว
ฝังเข็มที่บริเวณใกล้ข้อมือของเยียนหราน

เดิมทีพลังวิญญานของเยียนหรานก็ค่อนข้างติดขัดอยู่
ก่อนแล้ว แต่เมื่อได้รับการฝังเข็มจากฉินลู่ นี่ก็ไม่ถึงว่าค่อยๆ
กลับมาฟื้นฟูความสงบอีกครั้ง

ดบอຍາບ

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 21

天才校医

PineBook

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks Pine Book

《天才校医》 Vol.21

Author: 召北 Zhao Bei

Copyright © by COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Thai (language) Translation Copyright © 2024 by Amarin Corporations Public Co., Ltd.

This Thai edition is published by arrangement with COL Digital Publishing Group Co., Ltd.

Arranged through Beijing Wenxin Wenchuang Technology Co., Ltd. (北京文心文创科技有限公司) &

Pelican Media Agency Ltd., Taiwan

All rights reserved

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558

ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งตัดแปลงเป็นฉบับอื่นที่ก่อกวนลิขสิทธิ์

หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของศูนย์ข้อมูลอมรินทร์

召北 Zhao Bei

ซูเปอร์ดอกเตอร์แห่งห้องพยาบาล เล่ม 21 / 召北 Zhao Bei : เขียน; บุษบาเหมันต์ : แปล จาก 天才校医.— กรุงเทพฯ: ไพน์ อมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์, 2567.

(1) , 596 หน้า.

1. นวนิยายจีน. I. บุษบาเหมันต์ ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

ISBN 978-616-18-8146-7